

VISA PER LA IMATGE A PERPINYÀ

L'eina crítica de la fotografia mundial

2026, dos-cents anys de la invenció de la fotografia. Fa trenta-vuit anys, Visa pour l'Image va ser creada per Jean-François Leroy amb la complicitat de

Roger Théron, el llegendari cap de *Paris Match*. El diari francès més antic, *Le Figaro*, també celebra el seu bicentenari. I, d'altra banda, és reconfortant saber que el *New York Times* mai no ha tingut tants subscriptors.

Visa celebra el dret a la informació i la llibertat d'informació en un món on cada cop menys països en disposen. És l'herència que deixa, en el moment de la mort, el seu fundador i director històric.

El 2026 va començar amb una fotografia falsa: el president veneçolà Nicolás Maduro apareix envoltat de dos marines, emmanillat pels canells. Mitjans respectables, periodistes i ciutadans han estat enganyats. Alhora, la IA envaeix els mitjans, atrapats per imperatius de solvència i dificultats econòmiques. Un pacte amb el diable?

Les fotos reals de Maduro a Nova York, emmanillat pels canells, existeixen. Van ser preses per periodistes professionals i difoses per mitjans que obeeixen un rigor i unes normes que potser s'hagin quedat obsoletes, però són importants, precioses.

Aquest és el punt fort de Visa, el fet de "compartir" amb els millors mitjans del món, que, gràcies a la seva influència, la seva legitimitat, el seu poder, són les últimes muralles contra els sepulcrers de la realitat que només somien amb una cosa: destruir-los o dominar-los. Les fusions o adquisicions mediàtiques que han tingut lloc aquest any, o les caceres de bruixes —disfrescades de comissions d'investigació— a costa dels contribuents per a promoure una ideologia lliberticida, són testimoni d'aquest fenomen.

UN ALTRE GENI

De la Espriella, nou president de Colòmbia

Abelardo de la Espriella és, des de fa un mes, el nou president de Colòmbia (una bassa d'oli). Espriella era pràcticament un desconegut i tant de bo torni a ser-ho ben aviat, però —per si no havia estat prou clar en una campanya demencial— tot just fer-se amb el poder va ensenyar les urpes.

Tot repetint com un lloro l'eslògan electoral, les seves primeres paules després de jurar el càrrec foren: "Firme por la patria". El jurament tingué lloc, insòlitàment, ben lluny del Capitoli, seu i símbol de la representació popular, ja que, en una nova provocació, el Tigretón va fer traslladar tot el Congrés fins a l'auditori d'una universitat *privada* qualsevol de Cali, prop del departament del Cauca (epítom del conflicte social i armat al pa-

ís). Aquest moviment, però, no respon exactament a un oportú impuls descentralitzador, ni d'acostar la política a la societat, ni a un sobtat suport al sistema educatiu: va ser un acte blindat, a porta tancada, en un entorn ben controladet, entre una audiència ridícula i molt més complaent —trufada de fatxes (com Milei o Kast) i amb la post-imperial presència de Felip VI— que la que podria trobar a la Plaça de Bolívar. Però, a més, a continuació, en lloc de fer el discurs inaugural del seu mandat a la mateixa universitat, per a evitar equívocs es dirigí a una caserna militar, a homenatjar els veritables herois de la pàtria. Aquí proferí un reguitzell d'estupideses, és clar: la seva devoció per la família unida, tradicional; la seva passió pel *fracking*; i finalment va anunciar —oh, sorpresa— la seva intenció d'estrènyer llaços d'amistat i folia amb

Trump i Netanyahu, alhora que no vol res amb Cuba ni Nicaragua —clàssic.

Ho veieu? En un sol dia de presidència ja coneixem l'Abelardito; un nenonazi *tenaz*, amigueta dels paramilitars, amb tots els tics propis de la drete: família, exèrcit i menyspreu pel medi ambient. Per a segellar aquesta magnífica imatge, el president no ha trigat en bombardejar diverses regions del país, només per a fer-se la foto (de fet, un xou mediàtic) amb els cadàvers de *presumptes* guerrillers —és a dir, més aviat pobres camperols, nous *falsos positius*. La foto, d'allò més edificant, la penjarà al menjador de casa, al costat del Sant Sopar. (També per emmarcar, no cal ni esmentar la gestió del terratrèmol brutal del 10 d'agost.)

En fi, tot apunta que serà un gran president.

LLUFA